

dre ord kan vi se frem til, at der går 4 måske endda 5 år, før vi kan håbe på, at der er et tilstrækkeligt overblik over den egentlige døgnehåndtering, men vi vil så stadig mangle overblik over den samlede behandlingsindsats for narkomaner i Danmark.

Der foregår i dag en række forsøg og en række behandlingsindsatser over hele landet i både privat og offentligt regi, og der er ingen tvivl om, at ganske mange af disse tiltag er både gode og resultatgivende, men der er heller ingen tvivl om, at der foregår mange forsøg og andre såkaldte behandlingstiltag, som ikke er gode nok. Men vi ved det jo ikke, for der er trods ihærdig indsats endnu ikke skabt et permanent og godt samlet overblik over behandlingsindsatsen i Danmark.

Det har også lidt at gøre med reglerne om finansieringen af behandling af narkomaner, for den er skruet sammen på en sådan måde, at amterne og kommunerne i stor stil kan, om jeg så må sige tjene på at lave forsøg og andre projekter ved, at det er staten, der betaler, og ikke amtet eller kommunen selv.

Det er klart, at man i de enkelte projekter gør sit for at vurdere forsøget og resultaterne, men de kommer bare aldrig rigtig videre, for lokalt gælder det om hurtigst muligt at komme i gang med det næste forsøg.

Med andre ord bruges der årligt mange hundrede millioner kroner på behandling af narkomaner, så mange hundrede millioner kroner, at det kan være svært at forholde sig til, og samtidig ved vi ikke, hvad pengene går til.

Derfor er det på høje tid, vi får et samlet overblik over alle former for behandling af narkomaner, hvad enten der er tale om egentlig afvænnelse, såkaldt harm reduction eller blot væresteder, hvor narkomanerne kan sidde og drikke kaffe og ryge cigaretter, uden at der er tale om behandling i den form, de fleste vil betegne som behandling.

Vi mangler et overblik over, hvad der sker i de enkelte ordninger. Vi mangler et overblik over, hvilke succeskriterier der er opsat, og i hvilket omfang man lever op til disse succeskriterier.

Endelig mangler der helt akut en koordinering af indsatsen over for narkomanerne, en koordinering, der kan sikre, at man alle steder i landet bruger de mest effektive metoder i kampen for at afvænne narkomanerne.

Det kan være nødvendigt med et værested til narkomaner, til de kan komme i egentlig afvænnelse, og det kan være nødvendigt at udlevere

metadon i kortere eller længere perioder, men disse passive foranstaltninger må aldrig blive en sovepude, og det må aldrig blive sådan, at man lokalt kun benytter den passive hjælp. Målet skal for alle være afvænnelse, og pengene skal fokuseres på egentlig afvænnelse og ikke bare på værestuer og lign. til narkomanerne.

Men denne koordinerede indsats for at finde de bedste metoder og dermed bedste udnyttelse af de økonomiske ressourcer forudsætter, at man på centralt plan har det nødvendige overblik.

Forespørgselsdebatten er et forsøg på at få regeringen på banen, et ønske om at få uddybet svaret på det tidligere stillede § 20-spørgsmål og et håb om, at vi sammen kan blive enige om, at vi nu 8 år efter beslutningen om at styrke indsatsen for afvænnelse af narkomaner kan komme i gang.

Besvarelse

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil sige til hr. Tom Behnke, at det godt kan ske, at svaret på det stillede spørgsmål ikke var det mest udtømmende, der er givet. Det giver så god lejlighed til i dag at være mere udtømmende. Jeg synes, det måske er vigtigt også fra starten af debatten at slå fast, at der jo er sket endog temmelig meget igennem de senere år.

Jeg er faktisk glad for, at der nu sættes fokus på den sociale indsats for stofmisbrugere. Det er et område, som siden midten af 1990'erne har været inde i en mere og mere positiv udvikling.

Narkotikaområdet er et højt prioriteret område for regeringen, og der er også fra centralt hold afsat ekstra midler til området, ligesom kommuner og amter siden 1990'erne har mere end fordoblet deres bevilling til området.

Som følge heraf er der flere behandlingstilbud. Behandlingsindsatsen over for stofmisbrugere er op gennem 1990'erne blevet mere professionel og dermed opkvalificeret i betydelig grad, og det har betydet, at der er kommet langt flere tilbud til stofmisbrugere.

Center for Rusmiddelforskning har siden starten af 1995 gennemført forskning og evaluering på området og har bidraget til en betydningsfuld viden.

I regeringens narkotikaredegørelse, som daterer sig tilbage til den 16. marts 1994, konstaterede regeringen, at der var behov for en række initiativer for at imødegå den påviste udvikling